



KOMUNIKAT PRASOWY nr 167/23

Luksemburg, 9 listopada 2023 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-376/22 | Google Ireland i in.

Zwalczanie nielegalnych treści w Internecie: państwo członkowskie nie może nałożyć na dostawcę platformy komunikacyjnej mającego siedzibę w innym państwie członkowskim generalnych i abstrakcyjnych obowiązków

Takie podejście krajowe jest sprzeczne z prawem Unii, które gwarantuje swobodny przepływ usług społeczeństwa informacyjnego poprzez zasadę nadzoru w państwie członkowskim pochodzenia danej usługi

W 2021 r. Austria wprowadziła ustawę zobowiązującą krajowych i zagranicznych dostawców platform komunikacyjnych do ustanowienia mechanizmów zgłaszania i weryfikacji potencjalnie nielegalnych treści. Ustawa ta przewiduje również regularną i przejrzystą publikację zgłoszeń dotyczących nielegalnych treści. Organ administracyjny zapewnia przestrzeganie przepisów ustawy i może nakładać grzywny w wysokości do 10 mln EUR.

Google Ireland, Meta Platforms Ireland i TikTok, trzy platformy mające siedzibę w Irlandii, twierdzą, że austriacka ustawa jest sprzeczna z prawem Unii, a mianowicie z dyrektywą o usługach społeczeństwa informacyjnego¹.

W odpowiedzi na pytanie zadane przez sąd austriacki **Trybunał Sprawiedliwości przypomniiał, że celem dyrektywy jest stworzenie ram prawnych w celu zapewnienia swobodnego przepływu usług społeczeństwa informacyjnego między państwami członkowskimi**. W związku z tym dyrektywa ta usuwa przeszkody, jakie tworzą różne systemy krajowe mające zastosowanie do tych usług, dzięki zasadzie kontroli w państwie członkowskim pochodzenia.

Prawdą jest, że w ściśle określonych warunkach i w szczególnych przypadkach państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia danej usługi mogą przyjmować środki w celu zagwarantowania porządku publicznego, ochrony zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego czy ochrony konsumentów. Te konkretne odstępstwa powinny być zgłaszane Komisji Europejskiej i państwu członkowskiemu pochodzenia.

Jednakże **państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie pochodzenia danej usługi nie mogą przyjmować środków o charakterze generalnym i abstrakcyjnym, mających zastosowanie bez rozróżnienia do każdego podmiotu świadczącego usługi społeczeństwa informacyjnego należące do danej kategorii. Termin „bez rozróżnienia” odnosi się do usługodawców mających siedzibę w tym państwie członkowskim i usługodawców mających siedzibę w innych państwach członkowskich.**

Możliwość przyjęcia przez te państwa członkowskie takich generalnych i abstrakcyjnych obowiązków podważałaby **zasadę kontroli w państwie członkowskim pochodzenia** danej usługi, na której opiera się dyrektywa. Gdyby państwo członkowskie przeznaczenia (w tym wypadku Austria) było uprawnione do przyjęcia takich środków, stanowiłoby to ingerencję w **kompetencje regulacyjne** państwa członkowskiego pochodzenia (w tym wypadku Irlandii). Ponadto **podważałoby to wzajemne zaufanie** między państwami członkowskimi i byłoby sprzeczne z zasadą wzajemnego uznawania. Co więcej, platformy, o których mowa, zostałyby poddane różnym regulacjom

prawnym, co **naruszałoby również swobodę świadczenia usług**, a tym samym prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!



¹ [Dyrektywa 2000/31/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego.